

Motto:

*Ovocem Ducha je láska,
radost, pokoj, trpělivost,
laskavost, dobrota, věrnost,
tichost a sebeovládání.*

Gal (5,22-23)

ROČNÍK III..
19. května 1996

8

Tomášek®

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Vážení přátelé,

měsíc květen je již tradičně považován za nejkrásnější v roce, i když jiným názorům se tím samozřejmě nebrání. Církev jej označuje za mariánský a cti Pannu Marii v této souvislosti jako "Královnou máje".

Ovšemže Matka Boží není královnou květin či přírody, ale především královnou čisté a hluboké lásky. Té lásky, kterou měla a má ke všem lidem a zejména k svému Synu, jemuž se nikdy nezpronevěřila.

Uvádím tuto myšlenku o Panně Marii ještě z jiného důvodu. Letošní rok je pro naši společnost charakteristický mimo jiné dvojími volbami - do Parlamentu a do Senátu. Demokracie je svojí snahou najít pravdu v názorech většiny v současnosti považována za nejspravedlivější model uspořádání lidské společnosti. Je jedním z historických pokusů o nalezení pravdy a dobra, jakých bylo bezpočet od doby, kdy člověk opustil Boha a jeho pravdu.

Přestože má demokracie slabiny, nesmíme jí opovrhovat. Evangelijní přístup úcty k jakémukoli typu legální světské moci vychází z toho, že Bůh je jediným Pánem. Každá jiná forma moci je od něj odvozená a musí proto v Božím jednání vidět základní model vlastního jednání. Bohu se bude také jednou odpovídat. V tomto duchu hovoří Kristus ("jediný je Pán" Mt 23,8) i

později apoštol Petr ("Kvůli Pánu se rádi podřizujte každému lidskému zřízení... vždyť tak to chce Bůh, a byste svým dobrým chováním umlčovali hloupé řeči nerozumných lidí." 1P 2,13n). Povinností křesťana tedy je především zachovávat patřičnou úctu ke světské moci a podílet se na ní podle práva, například volbou reprezentantů této moci.

Kritéria pro volbu vhodných kandidátů jsou jednoznačná - nestačí u nich posuzovat jen míru odpovědnosti vůči sobě a svým názorům (v krajním případě je totiž člověk schopen si ve svědomí ospravedlnit i zločin), ale především vůči poznané pravdě Boží. Mějme přitom na paměti, že věrnost Boží pravdě je poměrně náročnější a pro popularitu nevděčnější, než věrnost pravdě vlastní, kterou si člověk upraví pragmaticky podle vlastních představ.

Věnujme tedy pozornost nejen názorům kandidátů a stran, abychom mohli moudře a spravedlivě volit, ale jako křesťané prosme za všechny politiky Matku Boží Pannu Marii, o které jsem se zmínil v úvodu, protože právě ona je prototypem věrnosti Boží pravdě ve všech životních situacích.

Žehnám vám i vašim rodinám

P. Jiří Kaňa, farář

3] Znamení - bití v prsa

Máme mnoho znamení, mnoho symbolů, které používáme v životě. A to jak v životě všedním, každodenním naprosto obyčejném a nevýrazném, tak v okamžicích, kdy chceme vyjádřit svůj vztah k Bohu - svůj postoj před Bohem. Mluvili jsme již o mnohém.

Dnes bych chtěl hovořit o BITÍ V PRSA. Víte, že, když přijdete do kostela, tak se tam občas lidé "bouchají do hrudi". Proč? Nač? Tento úder může v životě člověka vyjadřovat mnoho skutečností, ale při mši sv. - při modlitbě vyjadřuje jedno.

Když se takový dospívající chlapec bouchne do hrudi, tak to většinou znamená: "Já něco vydržím - já jsem borec. Kdo je jako já?" Při mši má tento úder do hrudi docela opačný význam. "Ano já! Já za to mohu. Já jsem ten, který to spáchal. Ten, který udělal chybu. Je to moje vina!"

Takové ukázání - JÁ! Ne můj soused! A má to být poukázání v podobě výzvy: "Konečně se sebou něco udělej!" Takové zabušení: "Prober se!" A tomuto všemu má odpovídat i ten úkon. Jestliže bude někdo s úsměvem na rtech poplácávat svoji hrud', bude to znamenat asi docela něco jiného.

Jestliže se někdo sotva dotkne konečky prstů své hrudi (břicha), aby si náhodou neublížil, tak to jistě nebude žádný burcující úkon. (Jen si spi dál.) Má to být skutečně úder. "Je to má vina!" Uvědomuji si svoji vlastní hříšnost. A připomínám si: "Je potřeba něco se sebou dělat."

Na druhou stranu - nemá to být zase úder, který mě zabije. Nemohu se rozmáchnout tak, že sousedovi vyrazím zuby. Ale má to být opravdové, upřímné zabušení na sebe samého.

- Pak to má význam.

P. Miroslav Šudoma

☒ Hledají se kuchařky ochotné sloužit na teologických kursech pro mládež na faře v Dalešicích (okr. Třebíč), pro mládež věku 15-25 na následující termíny: 11.-18.8. začátečníci, 18.-24.8 a 25.-31.8. pokročilí. Hlásit se mohou na adresu: Pavel Kafka, Teologický konvikt, Komenského 4, 412 82 Litoměřice

☒ Po slavnosti Nejsvětější Trojice plánujeme zahájení malování interiéru. Prosím zejména ženy, ochotné se podílet na mimořádných úklidech, aby přišly pomoci podle potřeby v době, kdy to bude ohlášeno.

Současně prosím všechny o trpělivost a pochopení s ohledem na stavební a malířský ruch v kostele.

V zájmu urychleného vymalování uvažujeme o dočasném vynechání bohoslužeb o některých všedních dnech v 7.30!! Sledujte, prosím, zejména nedělní ohlášky a oznámení.

☒ Děkuji v této souvislosti také všem dobrodincům a vůbec vám všem, kterým jakkoli leží na srdci starost o vaše bližní.

☒ Na slavnost Nejsvětější Trojice (neděle 2.6.) bude při mši svaté v 9.00 uděleno 1.sv. přijímání dětem, které se na ně společně letos připravovaly.

Společná příprava je nezbytná, protože eucharistie je "communio", neboli společenství. Příští společná příprava dětí začne zase za necelý rok, na začátku postní doby 1997. Dospělí se mohou ozvat kdykoli během roku.

☒ Obdobně jako loni, navštíví naši farnost na pondělí svatodušní (27.6.) brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle, aby při mši svaté v 17.30 udělil přípravným zájemcům svátost biřmování.

☒ Společně s farností se budou na tuto slavnost připravovat devítidenní pobožností (novénou) od pátku 17.6. denně v 18.30 (v neděli ve 20.30).

☒ O slavnosti Těla a Krve Páně ve čtvrtek 6.6. bude po večerní mši svaté (v obvyklých 17.30) svátostná adorace s požehnáním Nejsvětější svátosti. Rodiče mohou vypravit děvčátka za družičky s květy k sypaní na cestu kostelem.

☒ SVĚCENÍ KNĚŽÍ

V sobotu 22.6. budou brněnským biskupem při mši svaté v 9.00 vysvěceni v diecézní katedrále na kněze také dva jáhny z naší svatotomášské farnosti:

Mgr. Marek Vácha (uplynulý rok sloužil v Králově Poli) a Mgr. Petr Holý (sloužil v Olešnici).

☒ **NOVOKNĚŽSKÉ POŽEHNÁNÍ** budou oba jmenovaní udělovat v sobotu po svěcení 22.6. v našem kostele od 15.00 do večerní mše svaté.

☒ **PRIMICE.** První mši svatou v naší farnosti budou oba novokněží sloužit společně v neděli 23.6. v 9.00 hodin.

Mládež a přátele zvou pak oba na setkání spojené s občerstvením v sále Biskupského gymnázia v 16.00 hod.

☒ SVĚCENÍ JÁHNŮ

V sobotu 29.6. budou brněnským biskupem při mši svaté v 9.00 vysvěceni v diecézní katedrále brněnští bohoslovci kněžského semináře v Olomouci, kde ukončili svoji přípravu i teologická studia, na jáhny. Z naší svatotomášské farnosti bude mezi nimi i Mgr. Vít Hába.

Po vysvěcení nastoupí v rámci pastoračního roku do jáhenské služby v některé z farností brněnské diecéze.

☒ Uvedená dvě svěcení nejsou však jen pozvánkou. Podle církevního práva má být totiž úmysl přípravných kandidátů přijmout svěcení oznámen ve farnosti formou ohlášek. Účelem je, aby každý, kdo ví o některé závažné překážce bránící přijetí svěcení, je povinen ji oznámit biskupovi. Považujte tímto tedy, prosím, záměr uvedených kandidátů za ohlášený.

☒ Česká biblická společnost informuje, že v současnosti poskytuje 50 % slevu na Bible, a to pouze pro církevní účely, bez možnosti reklamace. Jedná se o katolické vydání ekumenického překladu Bible. Knihu (rozměr 16x21cm, pevná vazba, cena nyní 100,-) lze zakoupit nebo objednat u České biblické společnosti, Soukenická 15, 110 00 Praha 1; tel 02/2316462.

☒ Pracovní skupina Přirozeného plánování rodičovství zve všechny, kdo se chtějí zabývat touto problematikou i ve prospěch dalších manželů na informativní setkání v sále budovy Petrov 2 v sobotu 18.5. od 9 do 15 hodin.

Účast, prosím, potvrďte na adrese MUDr. Láznicková, Pracovní skupina PPR, Polní 3, 639 00 Brno.

☒ Prosím rodiče, aby při čekání s dětmi u kostela dohlédli, zda si děti nedělají houpačku ze závory, která je umístěna vedle kostela a je v majetku sousední Geodesie. Stalo se totiž, že ji nedávno pravděpodobně někdo z houpajících se poškodil. Zda to byly naše děti, nevím, ale přesto prosím, abyste tuto prosbu zaregistrovali. Přístupová cesta ke Geodesii je totiž jejím soukromým majetkem, obdobně i auta, která tam parkují.

☒ Ve dnech 6.- 10.6. t.r. se uskuteční již ohlášená národní pout' do Říma spojená s audiencí u Svatého Otce.

Biřmování-připrava

Využívám příležitosti udělování svátosti biřmování otcem biskupem Vojtěchem, která proběhne v kostele sv. Tomáše v pondělí 27. 5. při mši sv. v 17.30 a ptám se Marie Buchtové a Ivana Kanií, kteří jsou pověřeni přípravou zájemců o svátost biřmování v naší farnosti.

Co všechno připrava na svátost "křesťanské dospělosti" obnáší?

Připrava trvá rok a půl. Je rozdělena do dvou částí. V první části se probírá Apoštolské vyznání víry. Tam se objevují otázky typu: Co je to vlastně věřit a pohled na Boha jako osobu. V druhé části se probírají svátosti. Každé setkání, které je 1x za 14 dní, začínáme zpěvem, pak krátkou modlitbou a pokračujeme katechezí s dotazy. Nakonec se snažíme společně modlit nad úryvkem z Pisma.

Při tak intenzivní přípravě si asi biřmovanci zvyknou na společenství. Jak se o ně staráte po udělení svátosti?

Vést takto vytvořené společenství už není časově v našich silách. To jsme si už vyzkoušeli. Proto nabízíme různá jiná společenství, o kterých víme (z Fokolare, otevřené společenství mladých při komunitě Emanuel apod.). Většina z nich však už nějaké společenství nebo zázemí má.

Co od svátosti očekávají biřmovanci?

Je potěšitelné, že většina očekává od této svátosti posilu ve službě druhým. Tedy chtějí viru předávat, ne si ji nechat pro sebe. Ostatně zeptejte se jich sami. (Odpovědi přineseme v reportáži z biřmování v příštím čísle.)

A jaká je skutečnost?

Na setkání, které je po biřmování, se jich ptáme, co cítí, že jim udělení této svátosti přineslo. Odpovídají, že ochotu ke svědectví, radost, odvahu vyznat svoji víru, odpovědnost za církev, společenství, nevěřící kamarády.

V prvních stoletích bylo doprovázeno biřmování mimořádnými dary Ducha sv., tzv. charismaty. Dnes jakoby se toto vytrácelo nebo se s tím nepočítalo.

O charismatech se biřmovancum zmiňujeme, ale okrajově. Máme pocit, že zdurazňování charismat před udělením svátosti může spíše uškodit. Biřmovanec se pak soustředí na očekávání něčeho mimořádného a samotné přijetí Ducha svatého se jaksí vytrácí. Navíc se zde připojuje dnešní mentalita - nějak se blysknout, ukázat se, touha prosadit se. My spíše klademe důraz na to, aby věděli, že přijímají ve svátosti Ducha sv. v plnosti, se všemi dary. Ty se pak ale objevují postupně a je třeba při tom spolupracovat. Jestliže budou ve svém okolí šířit lásku, radost, pokoj, trpělivost, mají jistotu, že Duch svatý je s nimi. Po čase si uvědomí, že milují víc, než dokáží jejich přirozené schopnosti. Až potom pocítí touhu sloužit druhým, mohou objevit mimořádné dary pro konkrétní službu.

Co bys chtěla říci na závěr?

Chtěla bych hlavně povzbudit všechny věřící středního věku i starší, kteří tuto svátost z nejruznějších důvodů neměli možnost přijmout, aby se neostýchali a přihlásili se k přípravě. Přinese jim to do života mnoho dobrého.

Děkujeme za rozhovor.

Za redakci se ptal Vít Janku

SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ

Všechny soutěžící i ostatní zveme na vylosování výherců farní biblické soutěže.

Uskuteční se v neděli 26.5. v 10,15 hodin.

Těšíme se na setkání s vámi.

Rozhovor s ... ... Ludvíkem Kolkem

Tentokrát se ptáme Ludvíka Kolka, který je zodpovědný za komunitu Emmanuel - společenství katolické charismatické obnovy. Tato komunita má z pověření otce biskupa svůj "přístav" u sv. Tomáše v Brně. Možná o tom víte, a možná ne. Tak pokládám první otázku:

1) Jak se komunita dostala do naší farnosti?

L.K.: První kontakty s komunitou mají své počátky ještě v čase totality. Komunita organizovala setkání mladých se Svatým otcem v Compostelle a několik českých poutníků tam nechalo naše adresy. Krátce před revolucí nás navštívili dva členové komunity a nabídli nám spolupráci. Pozvali nás na mezinárodní setkání do Paray-le-Monial a někteří z nás se pak rozhodli stát se členy komunity. Protože šlo většinou o věřící kolem kostela sv. Tomáše, rozhodl otec biskup, že "zakotvíme" právě tady.

2) Přesto, že se slovo "charisma" v poslední době hojně užívá, je kolem "charismatické obnovy" řada možná zbytečných otázek. O co vlastně v této obnově jde?

L.K.: Slovo "charisma" se dnes skutečně nadužívá a navíc matoucím způsobem. Je mnoho darů a projevů Ducha sv., ale v zásadě se rozlišuje mezi dary, které Duch uděluje k osobnímu duchovnímu růstu a svatosti člověka (1 K 11, 2), a mezi charismaty, která Duch dává k prospěchu církve a záchraně lidstva (1 K 14, 12). Abych byl názorný: Když ti dá Buh dary, chce tebe. Když ti dá charisma, chce tvou službu.

Charismatickou obnovu pak nelze chápat jako honbu za charismaty, ale jako sehnání ke službě v církvi a k evangelizaci světa. A protože evangelizace bez Boží pomoci je neúčinná, provázejí často evangelizační službu projevy Ducha.

Obnova se neprávem zařazuje mezi hnutí. Vždyť na rozdíl od skutečných hnutí nemá zakladatele, struktury, organizaci. Nedělá si patent na Ducha svatého. Je jeho darem své Nevěště - církvi, tedy pro všechny spirituality, řehole, hnutí.

Obnova začala prosbou Jana XXIII. na zahájení II. Vatikánského koncilu: "Obnov, Pane, za našich dnů své zázračné konání skrze nové seslání Ducha svatého." Buh jeho modlitbu vyslyšel. V církvi, zatlačené v minulých letech do obrany, se znovu probudil silný misijní duch a odvaha zvěstovat evangelium.

Obnova má velkou ctižádost: zaniknout v okamžiku, kdy se celá církev stane "charismatickou."

3) Přesto, že obnově v Duchu svatém požehnal i Svatý otec, přetrvává v církvi a možná i mezi našimi farníky trocha nedůvěry. Čím myslíš, že je to způsobeno?

L.K.: Je pravda, že církev přijala oficiálně obnovu ústy Pavla VI. už v roce 1975, že není jediné biskupské konference ve světě, která by se k ní stavěla s nedůvěrou. A je známo ze zastaralých statistik, že se k obnově hlásí víc než 60 miliónu katolických křesťanů. A tak to první, co mě při této otázce napadá, je, jestli to není tím, že se u nás hodně opozdily informace o tom, co se děje ve světě.

Zůstává ovšem fakt, že se obnovy účastní lidé, takže dílo Ducha často poškozujeme člověčinou. A k tomu je třeba připočítat všeobecnou zkušenost, že všemu novému se bránilo staré, všemu Božskému to protiBožské.

4) Co myslíš, že může obnova nabídnout církvi a komunita Emmanuel naší farnosti?

L.K.: Mám zato, že obnovou Buh burcuje církev, aby se se vši rozhodností otevřela Duchu svatému a jeho vedení, aby docenila jeho poslání v církvi a ve světě. Už v roce 1968 řekl metropolita Ignatius z Lattakie: "Bez Ducha svatého je Buh vzdálený, Kristus zůstává v minulosti, z evangelia je mrtvá litera, z církve pouhý spolek, z autority forma vlády, z misie propaganda, z liturgie magie, z křesťanského života otročká morálka."

Pokud se týká naší komunity: vyrostla z obnovy a má své poslání v církvi. Jsme komunitou všech stavů, to je manželů, svobodných, Bohu zasvěcených i kněží. Naším hlavním posláním je evangelizace. Ve farnosti se podílíme na běžných službách od úklidu přes zpěv, liturgii, přípravu na svátosti až po cykly obnovy svátosti manželství a série vikendu pro mladé. Pětkrát do roka máme sobotní setkání pro zájemce o obnovu z celé Moravy. Každý první pátek v měsíci uctíváme Nejsvětější Srdce. Možná jsem něco zapomněl.

5) Co bys přál letošním i nám, letitým birmovancům?

L.K.: To, co vyprošoval Jan XXIII. celé církvi: nové seslání Ducha svatého.

Děkuji za rozhovor

Vit Janku

Účinná pomoc

Cokoli jste udělali pro jednoho z těchtoomých nejpоследnějších bratrů, pro mne jste udělali. Mt (25, 40)

Tak jako i na jiných místech v evangeliu se v tomto verši Kristus Pán sjednocuje s těmi, kdo trpí, kdo jsou v nouzi, kdo potřebují pomoc. Důvodem, proč Ježíš takto smýšlí, je, že On, druhá božská osoba, Boží Syn, vzal na sebe naše lidské tělo, žil náš život, obětoval se na kříži a vstal z mrtvých, aby nás vykoupil z hříchu a zajistil nám věčnou spásu. On vzal na sebe bolesti a utrpení každého z nás, proto v každém člověku, který trpí, současně trpí i Kristus Pán.

Tato skutečnost nás vybízí k soucitu se všemi lidmi, kteří trpí, a také k účinné pomoci všem, kdo trpí a potřebují pomoc nebo útěchu. V každém trpícím člověku máme vidět Krista a máme se snažit mu svoji vděčnost za jeho lásku projevit pomocí bližnímu, který je v tísni. K tomu, aby naše pomoc byla účinná, je třeba, aby naše duše byla naplněna láskou k našim bližním. Láska v srdci dokonale ovlivní naše vnější jednání takovým způsobem, že bude účinné. Velikost naší pomoci nezáleží na velikosti hmotných darů, které bližnímu dáme, ale na opravdovosti lásky, která naše jednání bude ovlivňovat. Láska v naší duši ovlivní příznivě ty, kterým budeme pomáhat. Vědomí, že je někdo ochotný nezištně jim pomáhat, jim poskytne radost a naplní je důvěrou.

Kristus Pán po své smrti na kříži vstal z mrtvých. I my jsme proto přesvědčeni, že naše utrpení prožívané s Kristem nám zajistí věčný život. Když se budeme dívat na svoje utrpení pohledem víry, snadněji se s ním vyrovnáme, protože si budeme uvědomovat jeho časové omezení, jeho záslužnou cenu a také pomoc Kristovu.

Ježíš se ztotožňuje s těmi našimi bratry a sestrami, kteří trpí, vyzývá nás, abychom jim účinně pomáhali, a slibuje nám bohatou odměnu. Když se po skončení pozemského života setkáme s Kristem, budeme souzeni hlavně podle lásky, kterou jsme měli vůči našim bližním, a podle pomoci, kterou jsme jim poskytovali v jejich nouzi. V té chvíli budou negativně hodnoceny i nevyužití příležitosti, které jsme měli a které jsme nevyužili pro svoji lenost, neochotu vykonat něco nepříjemného a nebo pro nevíštevost pro potřeby bližních. Velké množství příležitostí se nám naskytá hlavně v našich rodinách, na pracovištích a všude, kde se s lidmi stýkáme. Právě na těchto místech bývá naše pozornost malá a využívání příležitostí nedokonalé. Každý z nás byl postaven do určitého prostředí a dostal všechno, co potřebuje, aby v něm mohl správně působit a aby v něm šířil lásku. Když nejednáme tak, jak jednat máme, nemůžeme se omlouvat tím, že říkáme, že kdyby

lidé okolo nás byli jinačí, jednali bychom i my lépe. My jsme si lidi, kteří jsou v naší blízkosti, nevybrali, ale ani oni si nevybrali nás. Musíme proto všichni být přesvědčeni, že jsme dostali a stále dostáváme všechno, abychom spolu žili spokojeně a vzájemně se podporovali.

Vždy, když se nám objeví problémy v našem vztahu k lidem, se kterými žijeme, prosme Krista o pomoc, abychom ho viděli v našich bližních a abychom si uvědomovali jeho lásku k nám. Vděčnost za jeho lásku pak projevíme účinnou pomocí našim bližním.

otec Josef Šik

Další syn

Sestry a bratři,

ve vánočním čísle "Tomáška" jsme vám představili první z indických dětí, jejichž vzdělání sponzorují jednotlivci, rodiny nebo společenství z naší farnosti v rámci akce **ADOPCE NA DÁLKU**. Další chlapec, s nímž bychom vás chtěli

seznámit dnes, se jmenuje Rajesh R. MESTHA. Pochází z karwarské diecéze a je - stejně jako ostatní děti, které sponzorujeme - v péči organizace **BALA PRAGATHI KENDRA**, o níž jsme se zmiňovali již minule. Z dopisu hlavní koordinátorky této organizace, sestry Marie Goretti, který dostali sponzorští rodiče v lednu, citujeme:

"Vzdělání dětí je v dnešní společnosti velmi důležité, ale v karwarské diecézi je úroveň vzdělání hluboko pod standardem. Děti nemají přirozené nadání a jejich rodiče bohužel ignorují školní docházku svých dětí. Místo toho je posílají pracovat do různých továren nebo na stavební práce. Snažíme se zvýšit úroveň těchto mladých dětí pravidelnými návštěvami rodin, tábory, semináři apod. Ve srovnání s minulými léty pozorujeme v jejich studiu velký pokrok. V budoucnu si budeme s Vámi psát, budeme se blíže poznávat, budovat přátelství a pracovat ruku v ruce na výchově dětí. Ony nemají, co by Vám na oplátku daly, jen své modlitby."

Malý Rajesh se sám představuje takto:

"Moji drazí sponzorští rodiče, velice Vám děkuji, že jste mi vyšli vstříc a sponzorovali mne jako své dítě. Měli jsme velkou radost, když jsme se o tom dozvěděli. Také moje maminka je Vám velmi vděčná. Vaše pomoc mi dala naději na pokračování ve vzdělávání.

Něco o mé rodině. Pocházím z hinduistické rodiny. V září jsem ztratil otce a maminka zůstala s námi doma, aby se o nás mohla starat. Je nás pět dětí. Můj starší bratr Mahesh je truhlářem. Dinesh studoval 8. ročník a nyní je doma. Manjunath a sestra Veena studují 8. ročník. Já studuji 6. ročník v Kannadské střední škole a právě jsem ukončil zkoušky. Mám rád zpěv a čtení.

Vánoční svátky prožily sponzorované děti společně. Vaším jménem nám byly předány dárky. Potvrzují, že jsme dostali i další peněžní dar pro celou rodinu dohromady. Vánoce jsou zvláštní příležitostí modlit se k Bohu a děkovat za Vás, za sestru Marii Goretti a za všechny sociální pracovníce. Budeme Vám neustále vděční.

Drazí rodiče, napište mi prosím o sobě nějaké podrobnosti. Rád bych o Vás víc věděl. Budu se za Vás modlit a napíši Vám hned, jak se ozvete. S láskou a něžnými polibky

Váš milující syn Rajesh R. Mestha."

Tyto řádky jistě není třeba komentovat. Samy svědčí dost o tom, kolik bíd a utrpení je na světě. Prosimé Vás, abyste ve svých modlitbách pamatovali vydatně na všechny nevinně strádající a také na ty, kdo se snaží dělat něco pro zlepšení jejich situace. Aby se tak uzavíral kruh vzájemných modliteb jedněch za druhé a aby Otcovo požehnání mohlo spočinout na všech jeho dětech, které si takto navzájem projevují lásku.

Kačourkovi

Evangelizace na ulici

V čase totalitního režimu to byla skutečnost, o níž nemělo smysl ani uvažovat. Vždyť už sama evangelizace od člověka k člověku byla trestná. Vzpomínám, že můj přítel měl velké potíže s policií, protože půjčil náboženskou knihu.

Po revoluci, když se naše komunita rozhodla k této formě evangelizace, byla to pro většinu z nás událost spíše sváteční. Toho dne jsme se shromáždili v blízkosti kostela kolem ikony P. Marie, abychom naplnili: "abych byl služebníkem Krista Ježíše mezi pohany, kázu proto Boží evangelium, jako bych konal posvátný úkon, aby se tak pohané stali milou obětí, posvěcenou od Duha svatého". (Řím 15, 16)

Četli jsme vhodné texty z Písma sv. a jak je u nás zvykem hlasitě jsme se modlili. Při chválách, když se náměstím nesl radostný zpěv, se mi v mysli promítla vzpomínka na éru komunismu: 40 roku naprostého mlčení o Bohu! Policie a cenzura se o to dukladně starala. A teď tu stojíme na náměstí, zvěstujeme spásu v Ježíši Kristu a nikdo nám nebrání. Napadlo mě: je snem tato přítomnost, nebo ta minulost? Velikost této chvíle jsme mohli prožít nepochybně intenzivněji než křesťané svobodných zemí. To sám Buh převedl svůj lid Rudým mořem komunismu z otroctví do svobody, z katakomb do plného slunce. Vyšli jsme z hrobu a zakusili vlastní vzkříšení spolu s Kristem. A teď shromáždění kolem něho smíme veřejně vyznávat svou víru, prosit za lidi, kteří chodí kolem nás, za naše město, naši zem.

V mém srdci rostlo hluboké soucitění s lidmi, kteří vinou minulého režimu ztratili víru nebo nesměli slyšet radostnou zvěst. A také touha Krista zvěstovat. A bylo pro nás překvapující, že když jsme oslovovali kolemjdoucí, že nás nikdo neodmítl.

Mnohokrát jsme se zamýšleli nad účinností tohoto způsobu evangelizace. Teď jsme se to pochopili: Muže se vyčíslit účinek vycházejícího slunce? A to slunce je Kristus mezi námi. My jsme jeho Tělo.

My jsme monstrance, v níž je vystaveno znamení záchrany pro tento svět v Těle Ježíše Krista. Mužeme chtít víc?

A ještě maličkost: když končila naše evangelizace na ulici, zahlédl jsem dva policisty, kteří sledovali její průběh. Právě je evangelizovali dva mladí z komunity ...

L. K.

"KDO TO JE?"
"TO JE ZARYTEJ ATEISTA!"

Pravá radost

Lukáš má nové kolo. Horské kolo se světle modrým stříbrným leskem. Takové nemá nikdo z kluků. Lukáš už dávno neměl velkou radost. Vždyť ten rok bez kola mu připadal nekonečný!

Teď cítí, jak mu radost proniká až do konečku prstů a musí z něho ven. Právě když vyráží bojový indiánský pokřik, ozve se hvízdnutí pod oknem. Jirka! Takhle hvízdá jen Jirka, Lukášův nejlepší kamarád.

"Prima, ukážu mu nové kolo", bleskne Lukášovi hlavou a už bere kolo a hrne se ven.

Ze vchodu vyjíždí plnou rychlostí a u Jirky jen trochu přibrzdí.

"To koukáš, co?!", řekne bez pozdravu a už frčí dál.

"Bezva!", volá Jirka. "ale počkej, já mám taky..." Ale Lukáš už neslyší, řítí se dál a rychlou jízdou jeho radost ještě stoupá. Objíždí známý okruh, vrací se a zahne tak prudce, že málem vrazí do Jirky. Ten na poslední chvíli uskočí a zase něco volá a mává rukama.

"Asi abych měl zastavit", uvědomí si Lukáš, ale jede dál a pouští se z prudkého kopce dolů. Vítr mu sviští kolem uší a Lukáš až přivírá oči. Teď je otevře naplno a - strne! Ten výkop tu přece ještě včera nebyl! Lukášovy oči marně hledají únikovou cestičku. Přes celou silnici se táhne hluboká jáma! V poslední chvíli strhne zoufale brzdicí Lukáš kolo stranou, najíždí na vysoký obrubník a naráží na strom.

Lukáš se těžce zvedl. Rozbitá kolena bolí, ale mnohem víc bolí pohled na jeho nové kolo. Ne, na tomhle kole si hned tak nezajezdí! Lukáš se staženým hrdlem pomyslí na tatínka, na jeho pozdní příchody z práce a unavený úsměv. Už neudrží slzy. Nezvedá hlavu, ani když někdo přibrzdí a zastavuje kousek od něho.

"Tys tomu dal, Lukyne", ozývá se Jirkuv hlas. "Počkej, podívám se na to." Jirka znalecky obchází Lukášovo kolo. "No, není to tak zlé. Muj strejda spravuje kola - myslím, že by to zvládl."

Teprve teď zvedá Lukáš usazenou tvář. A Jirka mluví dál, pořád jakoby nic. "Pojď, hodíme to k němu hned. Touhle dobou bývá doma."

"Za chvíli už oba kluci tlačí kola do kopce. Lukáš si teprve teď všiml, že Jirka má taky nové kolo. Perfektní. Skoro takové, jaké má on. Mohli jezdit spolu! Ale on se teď bude jen dívat!"

Ze smutných myšlenek ho vytrhne Jirkuv hlas. "Vydrž chvíli! Hodim si kolo domu. Počkám si, až budeš mít to tvoje spravené. Samotného by mě ježdění nebavilo - neměl bych z toho tu správnou radost."

Jirka mizí v domě a Lukáš přemýšlí. Jak jiná je Jirkova radost. Jak se liší od té mé - sobecké. Budu se od něj muset ještě hodně učit, co je to opravdové kamarádství, opravdová radost.

Ano, radost v srdci máme proto, abychom ji rozdávali kolem nás. A radostí druhých naše radost silí a roste a mění se z chvilkového pocitu ve stálý životní postoj - v křesťanskou radost z jistoty Boží lásky, z naděje na vzkříšení.

Marie Veselá

Zelený čtvrtek

Bylo 4. dubna asi 8.25, když se školní děti - malé i velké - sešly v kapli našeho kostela, aby prožily čtvrteční dopoledne při programu, který pro ně připravili ministranti našeho konventu - Bandifén, Gert a Zulajda.

Program začal tradiční křížovou cestou, kterou Vojta doprovázel hrou na kytaru a zpěvem.

Po křížové cestě jsme se usadili v kapli na tanních židličkách a i přes všechn hluk jsme se představili, abychom věděli, s kým máme tu čest. Pořadatelé nás rozdělili do čtyř skupin (vedoucí skupin byli Okap, Píďalka, Anička a Špunt). První hru jsme si nazvali po svém, i když název neměla. Hra nazvaná "Na hamouna" měla velmi složitá pravidla, a proto o ní jen stručně. V každé skupince byla rozdána čísla od jedničky do sedmičky. Člen, který měl číslo 1, házel kostkou. Když mu padlo číslo 6, musel si rychle obléknout bundu a čepici, vzít si čínské tyčinky (fixky) a dopravit do pusy co nejvíc dobrot. Mezitím však házel kostkou člen s číslem 2, a proto se soutěžící před ním vůbec nenajedl. Při této hře se však ukázalo, že jsme nikdy Čínu a jiné státy s tímto náčiním nenavštívili, a tak byla tato hra vystřídána za Elektriku. Při Elektrice jsme všichni přišli o klouby na rukách, a tak jsme nebyli schopni další činnosti.

Nakonec nám Gert vysvětlil hru s názvem "Getsemany memoriál". Byla to hra po Brně, při které jsme plnili úkoly související s Brnem (např. kolik loukotí má Brněnské kolo, skontaktovat se s doktorem Zdeňkem René Papouškem a domluvit diskusi na téma Velikonoce). Po splnění úkolů jsme se měli dostat na Petrov a tam nás čekalo vyhlášení a odměna. Nejlépe měla splněné úkoly skupina Píďalky.

A na závěr? Chci jen dodat, že uděláte chybu, když příští rok nepřijdete!

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: **Římsko-katolický farní úřad sv. Tomáše v Brně.**

☒ Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15

Tisk: **Petrinum,** ☒ Veverí 15, 602 00 Brno